

Celebració diocesana de cloenda de l'Any de la Fe i tercer aniversari de la Dedicació de la Basílica de la Sagrada Família pel Papa Benet XVI

Cloenda diocesana de l'Any de la Fe

i Tercer Aniversari de la Dedicació de la Basílica pel Papa Benet XVI

Eucaristia presidida pel
Sr. Cardenal Arquebisbe Dr. Lluís Martínez Sistach

BASÍLICA DE LA SAGRADA FAMÍLIA
DIUMENGE 17 DE NOVEMBRE DE 2013
A LES 17 H

Recollida d'invitacions gratuïtes
Del 11 al 15 de novembre al Seminari Conciliar de Barcelona
C/Diputació, 231 de 10 a 14 h i de 16 a 20 h.

 Aquesta imatge parla

El proper diumenge 17 de novembre (17 h), a la Basílica de la Sagrada Família, el cardenal arquebisbe Lluís Martínez Sistach presidirà l'Eucaristia de celebració diocesana de cloenda de l'Any de la Fe. També es commemorarà el tercer aniversari de la dedicació de la Basílica pel Papa Benet XVI. Per assistir-hi, cal disposar d'invitacions gratuïtes que es podran recollir del dilluns 11 de novembre al divendres 15 de novembre, al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231), de 10 a 14 h i de 16 a 20 h.

La Fundació de la Junta Constructora del Temple de la Sagrada Família, el proper diumenge 17 de novembre, farà l'obsequi d'un DVD que inclou la celebració de la Dedicació, dos audiovisuals sobre l'Advent i la Quaresma que durant aquests temps litúrgics hem ofert als visitants a la Basílica, i la construcció virtual completa de tota la Sagrada Família, que desitjaríem que pogués acabar-se l'any 2026, centenari de la mort d'Antoni Gaudí, arquitecte genial i servent de Déu.

PARAULA I VIDA

Acollir, dialogar i acompanyar

Dedico aquest comentari a la segona part de la carta pastoral *Viure la fe i edificar la comunitat cristiana*. Vaig parlar en l'anterior comentari de la necessitat de viure la fe en el si d'una comunitat cristiana. Però, com ens diu sovint el papa Francesc, la comunitat no ha de viure en una mena de narcisisme col·lectiu.

Anar a les perifèries ens demana sobretot, als servidors de la fe del poble de Déu, «acollir, dialogar i acompanyar», que és el títol d'un dels capítols de la carta pastoral, que precisament dedica la segona part als tres objectius del nostre Pla Pastoral: l'anunci de Jesucrist avui; la pastoral de la iniciació cristiana; la solidaritat com a expressió de la fe. D'acord amb el tema central de tota la carta —que és la dimensió eclesial de la fe—, remarco la dimensió comunitària i eclesial de cada un d'aquests tres objectius i proposo unes actuacions a partir d'unes realitats positives que ja treballen al nostre arquebisbat.

Evangelitzar —el primer dels objectius— és donar testimoni de Jesucrist i ho hem de fer eclesialment, en comunió amb l'Església i els seus pastors. Aquí recomano als diocesans —parròquies, moviments i entitats cristianes de tota mena— que vulguin enviar alguns dels seus membres a seguir les sessions de l'Escola Diocesana d'Evangelització, la més jove de les nostres institucions diocesanes, en la qual tinc posada moltes esperances.

 Aquesta imatge parla

Amb relació al segon objectiu —la iniciació a la fe—, en la carta pastoral proposo centrar la nostra atenció en el que anomenem la *catequesi familiar*. En farem tema de revisió constant durant aquest curs en el treball dels més immediats responsables d'orientar la pastoral diocesana. Revisarem de forma periòdica i amb realisme els continguts de la pastoral de la iniciació cristiana que fem per a veure què ens caldria millorar. Continuarem consolidant el Servei Diocesà per al Catecumenat, que és un pla de preparació dels adults que demanen el baptisme i que cada vegada és més necessari.

Sobre el tercer objectiu —la solidaritat dels cristians en aquests moments de crisi— em faig ressò de l'ensenyament de la primera encíclica del papa Francesc quan diu que la fe és un bé per a tothom, és un bé comú que no serveix únicament per a construir una ciutat eterna en el més enllà, sinó que ens ajuda també a edificar les nostres societats perquè avancin cap al futur amb esperança. En aquest context, demano una vegada més la col·laboració dels cristians amb Càritas Diocesana, amb les Càritas parroquials i amb les moltes iniciatives de solidaritat que duen a terme nombroses institucions religioses i civils. La nostra societat viu un desvetllament de la solidaritat. És una gran esperança. Quan Benet XVI va venir a Barcelona ens va demanar que fóssim constants en la pràctica de la solidaritat, manifestant així que «la caritat és el distintiu de la nostra condició cristiana». Cal remarcar que és tota la comunitat diocesana, presidida pel bisbe, la que realitza aquest servei de solidaritat, fent palesa —amb obres i no només amb paraules— la dimensió comunitària i eclesial de la nostra fe.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

ENTREVISTA

ANNA PETIT I LLIMONA

Ajudar a pregar

L'Anna Petit fa quatre anys que és la responsable dels Grups d'Oració i Amistat (www.oracio.org), que el 2014 farà 45 anys que van ser fundats pel bisbe de Sagorb-Castelló Josep M. Cases Deordal. Oberts a tothom, els Grups, el consiliari general dels quals és Mn. Joan Güell, estan formats per laics, religiosos, religioses i sacerdots, amb independència que pertanyin o no a moviments o associacions. Els seus membres tenen el compromís de pregària diària i es reuneixen un cop al mes per ajudar-se a mantenir aquesta responsabilitat adquirida.

Com es definirien?

Som apòstols entusiastes de la pregària. Ajudem, a través de l'organització d'activitats, que tothom pugui conèixer la riquesa espiritual de la trobada amb Crist, que trobin un espai i un temps per aprofundir en la pregària. Volem ser testimonis orants de la fe. La fe és la força que, en silenci, sense fer fressa, canvia el món i el transforma en el Regne de Déu; i l'oració és expressió de la fe.

Per què és tan important la pregària per al cristià?

La pregària és el batec de l'ànima; per tant, preguem per viure i respirar. Tota la nostra persona, les preocupacions, dificultats, alegries es troba acompanyada en la trobada diària amb Crist. El cristià sempre se sent acompanyat.

Què proposen per ajudar a créixer en la pregària?

Créixer i ser constant en la pregària no es fa sol. El cristià no és una persona aïllada, tot al contrari. Per això, cada Grup es reuneix un cop al mes per meditar la Paraula de Déu i posar en comú, breument, la seva trajectòria quant a la pregària personal. El fet de pregar junts enriqueix i enforteix a tots.

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Jesús és el veritable temple

«**A**l principi era el Verb, i el Verb era amb Déu, i el Verb era Déu... I el Verb es va fer carn i va plantar la seva tenda entre nosaltres» (*Jn 1,1-14*). L'home Jesús és la tenda del Verb, de l'etern *Logos* diví, en aquest món. La *carn* de Jesús, la seva existència humana, és la *tenda* del Verb: l'al·lusió a la tenda santa de l'Israel que peregrina és evident.

Jesús és, per dir-ho així, la tenda de la reunió (el temple durant la peregrinació de l'èxode). Jesús és d'una manera del tot real allò de què la tenda, i més tard el Temple, podien ser solament la prefiguració.

L'origen de Jesús, el seu «d'on ve», és el *principi* mateix, la causa primera de la qual tot prové; la *llum* que fa del món un cosmos. Ell ve de Déu. Ell és Déu. Aquest *principi* vingut a nosaltres inaugura —com a principi— una nova manera de ser home. «A aquells qui l'han rebut, els ha concedit de poder ser fills de Déu; a tots els qui creuen en el seu nom, que no han nascut ni de sang, ni de voluntat de la carn, ni de voluntat d'home, sinó de Déu» (1,12s).

Una part de la tradició manuscrita va llegir aquesta frase com una referència clara a la concepció i al naixement virginals de Jesús. El text parla també molt clarament dels qui creuen en el nom de Crist i per això reben un nou origen. El qui creu en Jesús entra, mitjançant la fe, en l'origen personal i nou de Jesús.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

Amor y cruz

- Si exiges recibir... primero tú deberás haber dado.
- Si pretendes mandar... antes deberás haber obedecido.
- Si intentas ayudar... deberás haber pasado necesidad.
- Si quieres consolar... deberás haber llorado y sufrido.

Es la universidad de la vida. Es ella la que da títulos a quienes han pasado por la experiencia del dolor, del fracaso, de la necesidad y de una enfermedad grave. Es la verdadera sabiduría.

«Sin la cruz no hay gloria ninguna, ni con cruz eterno llanto. Santidad y cruz es una.

No hay cruz que no tenga santo, ni santo sin cruz alguna», dice el poeta.

Los maestros espirituales suelen afirmar que: El alma de todo apostolado, no significa actividad exterior. Jesús clavado en la cruz no podía moverse ni hacía milagros. ¡Sufría y amaba! Así fue nuestra redención.

Tú y yo ayudaremos si cargamos con la cruz y seguimos a Jesús con amor. María Coll, biógrafa de santa Teresa del Niño Jesús, escribió recordando la muerte de la santa de Lisieux:

—«Es el amor y no la enfermedad que, a la caída de las primeras hojas del otoño, ha hecho caer, la más bella flor de Normandía.»

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Un símbol totalment místic

L'itinerari que relliga les façanes del Naixement i de la Passió, l'altar i les sagristies és el sacrifici eucarístic o santa missa. Gaudí assistia a missa cada dia i era un gran devot de l'eucaristia. Es conserva una fotografia de l'11 de juny de 1924 en la qual Gaudí apareix vora la façana de la catedral de Barcelona, afillerat per a la processó de Corpus, com a membre del Cercle Artístic de Sant Lluc.

La condició de Gaudí com a místic i devot de l'eucaristia apareix en nombrosos símbols. Un d'aquests està damunt la porta del portal de la fe, a la façana del Naixement. En aquesta mateixa façana, els redimits són representats com una piuladissa d'ocells que envolten l'arbre de la vida, el xiprer que corona la façana. Doncs bé, en aquella porta Gaudí representa els redimits com a abelles: hi posà un petit cor de Jesús, cobert d'espines, al qual acuden nombroses abelles a lliar-ne la sang com si fos nèctar.

Aquest simbolisme, del tot místic, resumeix a la perfecció el sacrifici de la creu, del qual es fa memòria en cada eucaristia: els redimits s'acosten a Jesús, que dona vida perquè tots tinguin vida i així puguin rebre els fruits d'un amor tan gran, significats pel pa i el vi eucarístics, el cos i la sang del Senyor.

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

4. **Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Rm 11,29-36 / SI 68 / Lc 14,12-14]. Sant Carles Borromeu (1538-1584), bisbe de Milà, cardenal; sants Vidal i Agrícola, mrs.
5. **Dimarts** [Rm 12,5-16a / SI 130 / Lc 14,15-24]. Sant Zacaries i santa Elisabet (o Isabel), pares de Joan Baptista; sant Magne, bisbe.
6. **Dimecres** [Rm 13,8-10 / SI 111 / Lc 14,25-33]. Sants i beats màrtirs del s. XX a Espanya; sant Sever, bisbe de Barcelona i mr. (633); sant Leonard, anacoreta; beata Beatriu, vg.
7. **Dijous** [Rm 14,7-12 / SI 26 / Lc 15,1-10]. Beat Francesc de Jesús-Maria-Josep Palau i Quer (Aitona, Segrià 1811 - Tarragona 1872), prev. carmelità, fund. Gns. i Gnes. Carmelites (1860-1861); sant Ernest, mr.; santa Carina, vg. i mr.
8. **Divendres** [Rm 15,14-21 / SI 97 / Lc 16,1-8]. Sants Sever, Severià, Carpòfor i Victorià, coneguts per *màrtirs coronats*; sant Deodat I, papa (615-618).
9. **Dissabte** [Ez 47,1-2.8-9.12 (o bé: 1Cr 3,9b-11.16-17 / SI 45 / Jn 2,13-22)]. Dedicació de la basílica del Laterà. Festa del Santcrist de Balaquer; Mare de Déu de l'Almudena (Madrid).
10. **† Diumenge vinent**, XXXII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [2Ma 7,1-2.9-14 / SI 16 / 2Te 2,16-3,5 / Lc 20,27-38]. Sant Lleó el Gran, papa (tosca, 440-461) i doctor de l'Església; sant Andreu Avel·lí (†1608), prev. teatí.

DIUMENGE XXXI DEL TEMPS DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sa 11,23-12,2)

Senyor, el món tot sencer davant vostre és com un gra que tot just inclina la balança, com un esquitx de rosada que cau a terra el matí.

Justament perquè ho podeu tot us apiadeu de tothom, i dissimuleu els pecats dels homes perquè puguin penedir-se. És que vós estimeu tot allò que existeix i no abomineu res d'allò que heu creat, ja que no heu fet res sense estimar-ho.

Com persistiria res si vós no ho volguéssiu? Què continuaria existint si no rebés la vostra invitació? I vós, Senyor que estimeu la vida, tot ho playneu, sabent que tot és vostre, ja que el vostre alè immortal és present a tots.

Per això repreneu una mica els qui es desencaminen i, servint-vos d'allò mateix amb què han pecat, els amonesteu i els recordeu les seves culpes, perquè s'allunyin del mal i creguin en vós, Senyor.

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rera dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopegat, ell els redreça. R.

Jesús parla a Zaqueu, enfilat a un arbre. Miniatura del Còdex de Sant Lluís, Catedral de Toledo

▶) Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 1,11-2,2)

Germans, sempre preguem per vosaltres, demanant que el nostre Déu us faci dignes de la vocació cristiana, i amb el seu poder dugui a terme tots els bons propòsits i totes les obres que la fe us inspira. Així el nom de Jesús, el nostre Senyor, serà glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, per la gràcia del nostre Déu i de Jesucrist, el Senyor.

Pel que fa a l'adveniment de Jesucrist, el nostre Senyor, i la nostra reunió amb ell, us preguem, germans, que no perdeu el seny ni us alarmeu, encara que una suposada revelació de l'Esperit o una dita o carta que passés com si fos nostra anunciessin que el dia del Senyor és imminent.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 19,1-10)

En aquell temps, Jesús anà de pas a Jericó. Un home que es deia Zaqueu, cap de cobradors d'impostos i ric, intentava de veure qui era Jesús, però la gentada li privava la vista perquè era petit d'estatura. Llavors, per poder-lo veure, corregué endavant i s'enfilà en un arbre al lloc on Jesús havia de passar. Quan Jesús arribà en aquell indret, alçà els ulls i li digué: «Zaqueu, baixa de pressa, que avui m'he de quedar a casa teva». Zaqueu baixà de seguida i el rebé tot content. Tothom qui ho veié criticava Jesús i comentava el fet que s'hagués quedat a casa d'un pecador. Però Zaqueu es posà dret i digué al Senyor: «Senyor, ara mateix dono als pobres la meitat dels meus béns, i a tots els qui he defraudat, els restitueixo quatre vegades més». Jesús li digué: «Avui s'ha salvat aquesta casa, ja que aquest home també és un fill d'Abraham. És que el Fill de l'home ha vingut a buscar i a salvar allò que s'havia perdut.»

▶ Lectura del llibre de la Sabiduría (Sb 11,22-12,2)

Señor, el mundo entero es ante ti como grano de arena en la balanza, como gota de rocío mañanero que cae sobre la tierra.

Pero te compadeces de todos, porque todo lo puedes, cierras los ojos a los pecados de los hombres, para que se arrepientan. Amas a todos los seres y no odias nada de lo que has hecho; si hubieras odiado alguna cosa, no la habrías creado. Y ¿cómo subsistirían las cosas, si tú no lo hubieses querido? ¿Cómo conservarían su existencia, si tú no las hubieses llamado?

Pero a todos perdonas, porque son tuyos, Señor, amigo de la vida. Todos llevan tu sopro incorruptible. Por eso, corriges poco a poco a los que caen, les recuerdas su pecado y los reprendes, para que se conviertan y crean en ti, Señor.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Benediciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendiciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendiciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles; / que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Te 1,11-2,2)

Hermanos: Pedimos continuamente a Dios que os considere dignos de vuestra vocación, para que con su fuerza os permita cumplir buenos deseos y la tarea de la fe; para que así Jesús, nuestro Señor, sea glorificado en vosotros, y vosotros en él, según la gracia de nuestro Dios y del Señor Jesucristo.

Os rogamos, hermanos, a propósito de la venida de nuestro Señor Jesucristo y de nuestra reunión con él, que no perdáis fácilmente la cabeza ni os alarméis por supuestas revelaciones, dichos o cartas nuestras, como si afirmásemos que el día del Señor esta encima.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 19,1-10)

En aquel tiempo, entró Jesús en Jericó y atravesaba la ciudad. Un hombre llamado Zaqueo, jefe de publicanos y rico, trataba de distinguir quién era Jesús, pero la gente se lo impedía, porque era bajo de estatura. Corrió más adelante y se subió a una higuera, para verlo, porque tenía que pasar por allí. Jesús, al llegar a aquel sitio, levantó los ojos y dijo: «Zaqueo, baja en seguida, porque hoy tengo que alojarme en tu casa.» Él bajo en seguida y lo recibió muy contento. Al ver esto, todos murmuraban, diciendo: «Ha entrado a hospedarse en casa de un pecador.» Pero Zaqueo se puso en pie y dijo al Señor: «Mira, la mitad de mis bienes, Señor, se la doy a los pobres; y si de alguno me he aprovechado, le restituiré cuatro veces más.» Jesús le contestó: «Hoy ha sido la salvación de esta casa; también este es hijo de Abraham. Porque el Hijo del hombre ha venido a buscar y a salvar lo que estaba perdido.»

COMENTARI

Avui s'ha salvat aquesta casa

Ens acostem a Jerusalem. El llarg camí de Galilea a Jerusalem arriba al seu final. Jesús passa per Jericó, una vila a la riba del Jordà poc abans que el riu desembocui a la mar Morta.

Lluç ens reporta el cas de Zaqueu, un ric públic d'aquella contrada, presentat com a exemple de conversió, en la línia del públicà que s'adreça al temple per demanar perdó a Déu, com vèiem en la paràbola de l'evangeli de diumenge passat.

Zaqueu es mostra encuriós per veure Jesús. Jesús se n'adona i es convida a casa d'ell. Ja l'hem vist en altres ocasions compartint taula amb pu-

blicans i pecadors. Zaqueu el rep tot content a casa seva, i sorprèn a tots els presents amb l'anunci que fa: es desprèn de la meitat dels seus béns i la reparteix entre els pobres, i a tots els qui ha defraudat els restitueix quatre vegades més. Zaqueu es mostra com una persona de cor net, capaç de compartir amb qui no té i de restituir allò que, potser involuntàriament, ha pres injustament.

Per això mereix rebre l'elogi de Jesús: aquest home és també un fill d'Abraham, com el pobre Llätzer abandonat pel ric però acollit al si d'Abraham (cf. Lc 16,22).

Aquest canvi en Zaqueu resulta extraordinari, perquè l'evangelista no ens parla de cap predica-

ció de Jesús a Jericó, ni de cap recriminació a Zaqueu, sinó que aquest, per mor que Jesús comparteixi la seva taula, de forma espontània pren la iniciativa de canviar de vida.

Ja ho pot ben dir Jesús: avui s'ha salvat aquesta casa. I és que Zaqueu ha començat a comportar-se com Jesús espera dels seus deixebles. Jesús s'hostatja entre els pecadors (cf. Lc 5,29;15,2) perquè ha vingut a salvar allò que estava perdut. Ha vingut a restablir la relació amb Déu i a implantar la solidaritat fraterna entre tots. Tant de bon que la salvació entri també en les nostres comunitats, i en les nostres cases!

Jordi Latorre, SDB

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

La Nit de Catalunya Cristiana i Ràdio Estel. Presidida pel cardenal Martínez Sistach, té l'objectiu de recaptar recursos econòmics per a aquests dos mitjans. Tindrà lloc el divendres 15 de novembre al Centre de Convencions Internacional de Barcelona (Parc del Fòrum / P. Leonardo da Vinci, 4-5). Sopar + concert: 45 €. Només concert: 30 €.

Aquesta imatge parla

Més informació i reserves: Núria Ortín, t. 934 092 770, c/e: lanit@radioestel.cat, lanit@catalunyacristiana.cat.

Cadena de Pregària per les vocacions. Amb el lema: «Testimonis de la fe». A l'arxidiòcesi de Barcelona, els dies assignats són: 8, 18 i 28 de novembre. Podeu comuni-

Record del bisbe Joan Carrera

Aquesta imatge parla

El 3 d'octubre de 2008 moria Mons. Joan Carrera Planas, bisbe auxiliar de Barcelona. Amb motiu del cinquè aniversari del seu traspàs, a la parròquia de Sant Isidre de l'Hospitalet de Llobregat, es van fer diversos actes per recordar aquest bisbe, que va deixar un gran record pel seu compromís eclesial i cívic. En la foto, un dels actes organitzats pels membres del grup Memorial Bisbe Carrera: la inauguració dels jardins que porten el seu nom a l'Hospitalet. D'esquerra a dreta, el cardenal Martínez Sistach; l'alcaldeessa de l'Hospitalet, Núria Marín; i l'abat de Montserrat, Josep M. Soler.

car la vostra pregària a la secretaria de la Delegació, al t. 934 541 600 (9-14 h), o bé al c/e: seminari@seminaribarcelona.net. Com a novetat hem fet nova web on trobareu més material: www.cadena-depregaria.cat.

Col·legi de Rectors de Barcelona. Dia 12 de nov. (11 h), a la sala Dr. Pere Tarrés del Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231), conferència del Sr. Cardenal arquebisbe. A les 12 h, a la capella del Seminari, missa concelebrada per als preveres difunts del darrer any, presidida pel Sr. Cardenal. A aquesta missa s'invita especialment els familiars i amics d'aquests preveres difunts.

Església de St. Gaietà - P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293). Concerts solidaris mes de novembre, dies 10 i 24 (18 h). Informació: t. 934 549 863.

VII Cicle de conferències «Persona i Comunitat». Organitza l'Institut Emmanuel Mounier. Dia 5 de novembre (19 h) «Martín Buber i la relació interpersonal», a càrrec de Luis Ferreiro, a la Llibreria Claret (c/ Roger de Llúria, 5).

CURSOS

Escola Diocesana d'Evangelització. Onze dissabtes alterns (10-13 h), del 30/11/2013 al 24/5/2014. Inscripcions: Delegació d'Apostolat Seglar (t. 933 011 568, c/e: dseglar@arqbcn.cat i www.apostolatseglarbcn.cat).

lat Seglar (t. 933 011 568, c/e: dseglar@arqbcn.cat i www.apostolatseglarbcn.cat).

IN MEMORIAM

Mons. Francesc Muñoz Alarcón.

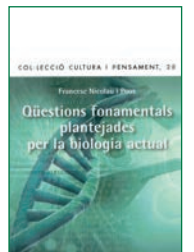
Morí a la residència sacerdotal St. Josep Oriol, el dijous 24 d'octubre. Durant molts anys fou secretari particular de l'arquebisbe Gregori Modrego i col·laborador dels successius arquebisbes de Barcelona. Va tenir cura de la Delegació per a la Vida Consagrada. També va ser el delegat per a l'Obra Benèfica Social Nen Déu.

LLIBRES

Nou llibre de Mn. Francesc Nicolau sobre biologia.

Aquest sacerdot de la nostra diòcesi es dedica al seguiment de les ciències experimentals. Els seus articles en el setmanari *Catalunya Cristiana* són seguits per molts lectors i han estat valorats molt positivament per professors de la Universitat de Barcelona. El seu darrer llibre, *Qüestions fonamentals plantejades per la biologia actual*, és d'Editorial Claret (Barcelona 2013, 216 pàg.).

PALABRA Y VIDA

Acoger, dialogar y acompañar

Edico este comentario a la segunda parte de la carta pastoral *Vivir la fe y edificar la comunidad cristiana*. Hablé en el anterior comentario de la necesidad de vivir la fe en el seno de una comunidad cristiana. Pero, como nos dice a menudo el papa Francisco, la comunidad no ha de vivir en una especie de narcisismo colectivo.

Ir a las periferias nos pide sobre todo, a los servidores de la fe del pueblo de Dios, «acoger, dialogar y acompañar», que es el título de uno de los capítulos de la carta pastoral, cuya segunda parte está precisamente dedica la a los tres objetivos de nuestro Plan Pastoral: el anuncio de Jesucristo hoy, la pastoral de la iniciación cristiana, la solidaridad como expresión de la fe. De acuerdo con el tema central de toda la carta —que es la dimensión eclesial de la fe—, remarco la dimensión comunitaria y eclesial de cada uno de estos tres objetivos y propongo unas actuaciones a partir de unas realidades positivas que ya trabajan en nuestro arzobispado.

Evangelizar —el primero de los objetivos— es dar testimonio de Jesucristo y debemos ha-

cerlo eclesialmente, en comunión con la Iglesia y sus pastores. Aquí recomiendo a los diocesanos —parroquias, movimientos y entidades cristianas de todo tipo— que quieran enviar a algunos de sus miembros a seguir las sesiones de la Escuela Diocesana de Evangelización, la más joven de nuestras instituciones diocesanas, en la que tengo puesta muchas esperanzas.

Con respecto al segundo objetivo —la iniciación a la fe—, en la carta pastoral propongo centrar nuestra atención en lo que llamamos *catequesis familiar*. Será objeto de revisión constante durante este curso en el trabajo de los más inmediatos responsables de orientar la pastoral diocesana. Revisaremos de forma periódica y con realismo los contenidos de la pastoral de la iniciación cristiana que hacemos para ver qué haría falta mejorar. Continuaremos consolidando el Servicio Diocesano para el Catecumenado, que es un plan de preparación de los adultos que piden el bautismo y que cada vez es más necesario.

Sobre el tercer objetivo —la solidaridad de los cristianos en estos momentos de crisis—

me hago eco de la enseñanza de la primera encíclica del papa Francisco cuando dice que la fe es un bien para todos, es un bien común que no sirve únicamente para construir una ciudad eterna en el más allá, sino que nos ayuda también a edificar nuestras sociedades para que avancen hacia el futuro con esperanza. En este contexto, pido una vez más la colaboración de los cristianos con Cáritas, con las Cáritas parroquiales y con las muchas iniciativas de solidaridad que llevan a cabo numerosas instituciones religiosas y civiles. Nuestra sociedad vive un despertar de la solidaridad. Es una gran esperanza. Cuando Benedicto XVI vino a Barcelona nos pidió que fuéramos constantes en la práctica de la solidaridad, manifestando así que «la caridad es el distintivo de nuestra condición cristiana».

Hay que remarcar que es toda la comunidad diocesana, presidida por el obispo, la que realiza este servicio de solidaridad, haciendo patente —con obras y no sólo con palabras— la dimensión comunitaria y eclesial de nuestra fe.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia